

UCHWAŁA Nr 109 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie oszczędności w budownictwie.

Dynamika wzrostu budownictwa oraz doświadczenia pierwszego roku planu 6-letniego wskazują na konieczność zespolenia wysiłków dla obniżenia kosztów budownictwa. Obniżenie to staje się jednym z ważnych środków zabezpieczających pełne wykonanie programu robót.

W celu zmniejszenia wysokich kosztów budownictwa, wywołanych w pierwszym rządzie przestarzałymi i nieekonomicznymi normami w dziedzinie projektowania i kosztorysów, niedostatecznym poziomem organizacji robót budowlano-montażowych oraz niedostatecznym zmechanizowaniem i uprzemysłowieniem budownictwa — Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1951 r. koszty realizacji obiektów inwestycyjnych powinny być obniżone:

w budownictwie mieszkaniowym co najmniej o 12,1%,

w budownictwie przemysłowym i innym niemieszkaniowym co najmniej o 14,1%

w stosunku do cen planowanych z miesiąca marca 1950 r.

2. Powyższe obniżenie kosztów należy osiągnąć przez:

1) zmniejszenie wartości kosztorysowej obiektów budownictwa mieszkaniowego co najmniej o 3% oraz obiektów budownictwa przemysłowego i innego niemieszkaniowego co najmniej o 5%,

2) zmniejszenie kosztów wykonawstwa robót budowlano-montażowych nie mniej niż o 9,1%.

3. Obniżka kosztów nie obejmuje zmniejszenia kosztów realizacji obiektów inwestycyjnych, spowodowanego obniżką cen materiałów inwestycyjnych, dokonaną uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6).

§ 2. Zmniejszenie wartości kosztorysowej budownictwa powinno nastąpić w drodze:

- 1) opracowania w możliwie najkrótszym czasie norm kosztorysowych obejmujących elementy scalone i całe obiekty oraz cenników odpowiadających współczesnym metodom budownictwa,
- 2) racjonalnego i właściwego wyboru terenu budowy oraz maksymalnego jego zmniejszenia,
- 3) zmniejszenia powierzchni i objętości budynków i budowli, jak również maksymalnie możliwej ich komasacji przy utrzymaniu równorzędnych efektów produkcyjnych lub użytkowych zarówno w zakresie budownictwa przemysłowego jak i budownictwa ogólnego i innego,
- 4) wyłączenia nieuzasadnionych rezerw terenowych,
- 5) usunięcia przerostów w budownictwie administracyjnym i socjalnym,
- 6) zlikwidowania nadmiernych wymogów architektonicznych w budownictwie przemysłowym, mieszkaniowym i ogólnym,
- 7) stosowania najbardziej ekonomicznych rozwiązań budynków, najbardziej ekonomicznych rozwiązań konstrukcyjnych i najbardziej ekonomicznych materiałów budowlanych,
- 8) wyeliminowania nieuzasadnionych rezerw maszyn i urządzeń,
- 9) uwzględnienia przy projektowaniu zakładów wytwórczych wysoko wydajnych urządzeń, przodujących procesów technologicznych, norm technologicznych i metod produkcyjnych, będących wyrazem osiągnięć nowoczesnej techniki,
- 10) ograniczenia w kosztorysach kosztów nadzoru i odbiorów technicznych oraz kosztów urządzenia placu budowy i wyposażenia budowy do rzeczywiście niezbędnych wysokości nie mniej jednak niż 10% dotychczasowego poziomu oraz zmniejszenia pozycji kosztów robót nie przewidzianych o 20% w stosunku do wysokości dotychczasowej.

§ 3. Zmniejszenie kosztów wykonawstwa robót budowlano-montażowych powinno być osiągnięte w drodze:

- 1) wzrostu wydajności pracy,
- 2) skrócenia budowy obiektów o czasie budowy wynoszącym 2 lata lub więcej co najmniej o pół roku, a obiektów realizowanych w krótszym czasokresie — w odpowiednim stosunku,
- 3) podniesienia poziomu organizacji robót budowlano-montażowych, zwiększenia ich mechanizacji, a w szczególności znacznego zwiększenia stopnia wykorzystania maszyn budowlanych,
- 4) wprowadzenia przemysłowych metod budownictwa, znacznego powiększenia stosowania gotowych prefabrykowanych elementów budowlanych, produkowanych w sposób przemysłowy,
- 5) polepszenia zaopatrzenia materiałowego w drodze zaopatrywania budów w materiały odpowiedniego asortymentu,
- 6) oszczędnej gospodarki materiałowej,
- 7) zmniejszenia kosztów transportu,
- 8) zmniejszenia kosztów ogólnych, a w szczególności administracyjnych.

§ 4. Zobowiązuje się:

- 1) Prezesa Rady Ministrów, Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Oświaty, Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki oraz Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego — do przedstawienia sukcesywnie, nie później jednak niż do dnia 15 maja 1951 r., do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego normatywów w zakresie projektowania budownictwa w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, oświaty, szkolnictwa wyższego, ochrony zdrowia, urządzeń socjalnych i kulturalnych oraz wychowania fizycznego, uwzględniających postulaty oszczędnościowe, zawarte w niniejszej uchwale,
- 2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — do przedstawienia w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego normatywów w zakresie projektowania budownictwa wiejskiego, uwzględniających postulaty oszczędnościowe, zawarte w niniejszej uchwale,

- 3) Ministrów: Górnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego oraz Ministrów: Komunikacji, Żeglugi, Handlu Wewnętrznego, Poczty i Telegrafów, Leśnictwa, Gospodarki Komunalnej i Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości — do przedstawienia w terminie do dnia 15 marca 1951 r. do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego planów zrewidowania istniejących i opracowania nowych normatywów ekonomicznych, technicznych normatywów w zakresie projektowania budownictwa przemysłowego, komunikacyjnego, morskiego, obrotu handlowego, łączności, leśnictwa, urzędów komunalnych i drobnej wytwórczości,
- 4) właściwych ministrów — do bezwzględnego rozpoczęcia prac nad nowelizacją przestarzałych przepisów prawnych, powodujących nadmierne koszty budownictwa,
- 5) ministrów sprawujących nadzór nad instytutami naukowo-badawczymi — do zrewidowania programu ich prac w celu maksymalnego uwzględnienia zagadnień związanych z obniżeniem kosztów w budownictwie,
- 6) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkich ministrów — do niedopuszczania do rozproszenia środków inwestycyjnych na zbyt wielką ilość obiektów, powodującego znaczne przedłużenie i podrożenie kosztów budowy,
- 7) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — do koordynowania i nadzorowania prac, wymienionych w pkt 1—4.

§ 5. Zobowiązuje się właściwych ministrów, sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi i biurami projektów, do niezwłocznego wydania zarządzeń, zmierzających do realizacji postanowień uchwały w podległych im przedsiębiorstwach i biurach projektów.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz